

S nebývalou ochotou

Monika Absolonová

Těžké je být sám,
těžké jak velký prám
a lék na to zná
jenom duše příbuzná.

S nebývalou ochotou, vopáou- jéé,
skoncoval svou samotou, vopáou- jéé.
Měla jsem s ním debatu,
v ní mě pozval na chatu.
S nebývalou ochotou
vozí mě tam dál.

Proč nás týden rozdělí, vopáou- jéé,
proč je málo nedělí, vopáou- jéé.
Trvá to půl života,
nežli přijde sobota.
Proč nás týden rozdělí,
to nám nese- dí.

Ani den už bez něj nepřečkám,
on však dneska podleh horeč- kám,
rychle vstát, odpírá, myslí si, že umírá.

Nikam spolu nejedem,
vopáou- jééé
a já jím jed za jedem,
vopáou- jééé.
Se svým prázdným náručím
za se- be už neručím.
Nikam spolu nejedem,
tak jsem nešťast- ná.

Ani den už bez něj nepřečkám,
on však dneska podleh horeč- kám,
rychle vstát, odpírá, myslí si, že umírá.

Nikam spolu nejedem,
vopáou- jééé,
a já jím jed za jedem,
vopáou- jééé.
Se svým prázdným náručím
za se- be už neručím.
Nikam spolu nejedem,
tak jsem nešťast- ná.

Ani den už bez něj nepřečkám,
on však dneska podleh horeč- kám,
rychle vstát, odpírá, myslí si, že umírá.

Nikam spolu nejedem,
tak jsem nešťast- ná.